

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., zastúpenej advokátskou kanceláriou V., so sídlom v B., proti povinnému **J. B.**, bývajúcemu v M., o vymoženie 651,44 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3 Er 1438/2011, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 21. júna 2012 sp. zn. 10 CoE 49/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Súdny exekútor požiadal exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov – ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe rozhodcovského rozsudku zo 17. mája 2011 sp. zn. ISC0410005 Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý zriadila R. so sídlom v B. (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“).

Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením z 9. januára 2012 č. k. 3 Er 1438/2011-19 žiadosť súdneho exekútora JUDr. R. D. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V odôvodnení uviedol, že po preskúmaní obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, dospel k záveru, že tieto obsahujú podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Takouto podmienkou je rozhodcovská doložka, podľa

ktorej sa zmluvné strany dohodli, že v prípade nedosiahnutia dohody pri riešení akýchkoľvek sporov, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere, povinný prijíma návrh banky na riešenie vzájomných sporov pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri spoločnosti R. Povinný si túto doložku nevyjednal a nemal možnosť ju ovplyvniť vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Súd prvého stupňa dospel k názoru, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ ňou nie je viazaný a táto je v rozpore s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj v rozpore s ustanoveniami smernice Rady 93/13/EHS. Na základe uvedeného súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Prešove uznesením z 21. júna 2012 sp. zn. 10 CoE 49/2012 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Poznamenal, že exekúcia vedená na základe ničotného rozhodcovského rozsudku, ktorý má svoj základ v neprijateľnej rozhodcovskej doložke, je neprípustná. Exekučný súd na to prihliada už v štádiu rozhodovania o žiadosti na udelenie poverenia. Uviedol, že súdu nič nebráni judikovať nekalosť rozhodcovskej doložky podľa generálnej klauzuly podľa § 93 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zakotvenej do zákona od 1. apríla 2004. Konštatoval, že so zreteľom na neplatnú rozhodcovskú doložku nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami. Z týchto dôvodov rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie buď zmeniť alebo zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p.), rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), odňali oprávnenej možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou

za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Poznamenala, že jej dovolanie je prípustné aj v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovoľateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 221/2012, 2 ECdo 35/2013, 2 ECdo 87/2013, 2 ECdo 145/2013, 2 ECdo 15/2014, 2 ECdo 39/2014, 2 ECdo 49/2014, 2 ECdo 87/2014, 2 ECdo 124/2014, 2 ECdo 138/2014, 2 ECdo 176/2014, 2 ECdo 244/2014, 2 ECdo 246/2014, 1 ECdo 95/2014, 3 ECdo 194/2013, 4 ECdo 198/2013, 5 ECdo 122/2013, 5 ECdo 34/2014, 7 ECdo 318/2013, 7 ECdo 2/2014, 7 ECdo 63/2014, 7 ECdo 112/2014, 8 ECdo 127/2014, 8 ECdo 187/2014, 8 ECdo 211/2014, 8 ECdo 227/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovoľateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2015

JUDr. Viera Petříková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová